

Přestože 7. září uplyne už sto let od narození Lídy Baarové, filmové hvězdy evropského formátu, je stále ještě kolem její osoby co objevovat, upřesňovat, případně připomínat. Jestliže dnes přemýšlím o větě, kterou mi kdysi řekl Jan Werich („Lída Baarová byla hloupá, naivní, zatímco Adina Mandlová byla chytrá, ale zlá ženská.“), cítím, že by bylo dobré ji upřesnit. Baarová byla hloupá a naivní ve svých životních rozhodnutích, ale pozastavíme-li se například nad jejími jazykovými schopnostmi, musíme slovo »hloupá« vyloučit. Sotva by totiž mohla v zahraničí oproti nepříliš úspěšné Mandlové sehrát velké role v tolika filmech. Zatímco v Německu natočila osm filmů, ve Španělsku pět, v Itálii jich bylo celkem dvanáct plus dva v italsko-španělské koprodukcí a jeden také v Rakousku.

Baarová ve snímku *Dívka v modrém*.

Lída Baarová

Opravdová hvězda

Spisovatel Ondřej Suchý se zamýšlí nad životem nejslavnější české herečky, která by 7. září oslavila 100 let

Překvapilo mě, když filmový režisér Filip Renč, mimochodem jeden z kmotrů mé knížky *Tři životy Lídy Baarové*, který je uprostřed pilných příprav životopisného filmu o Lídě Baarové, v nedávném rozhovoru v magazínové příloze MF Dnes prohlásil, že Baarová vydala jen dvě biografie a že o ní pak vyšly dvě knížky Stanislava Motla. Nepočítám-li knížku svou, pak vím ještě o čtyřech dalších, které o této herečce napsali jiní autoři. Ani biografie nevyšly dvě, ale tři – jedna pro české čtenáře v emigraci, jedna pro české čtenáře doma a jedna pro německé čtenáře, která například už samotnou kapitolou o styku Baarové s Hitlerem je velmi zajímavá.

Adolf Hitler ji držel za ruku...

Rozhovor s Hitlerem je obsaženější a na některých místech překvapivý („Líbí se vám v Německu?“ – „Ano, moc.“), vzdor tomu, že se Hitlera bála, měla na něj i jiný pohled („nebylo na něm nic přísného“, „choval se mile a zdvořile“, „držel mě za ruku. Stisk jeho ruky mi nebyl nepřijemný...“, později „Mluvili jsme spolu jako staří známí...“). Chápu, že by se tato otevřenost asi Čechům doma ani v emigraci nelíbila, ale podle ukázek, které jsem měl možnost v překladu z německé knihy číst, si myslím, že v téhle knize se Lída Baarová představuje nejspíš nejpříjemněji.

„Když jsem natáčela *Panensství*, přišli za mnou dva muži od společnosti MGM a ptali se mě, jestli bych nechtěla do Ameriky. Já však měla závazky ke společnosti UFA, byla jsem mladá a tehdy, v roce 1937, jsem nevěděla, co se stane, že bude válka. Nikdo mi tehdy neřekl: ‚Vem si to nejnmutnější a honem koukej být pryč.‘ Sedm let bych byla mohla pracovat v Americe a nic by se bývalo nestalo. To pokládám za největší chybu svého života,“ přiznala po letech Lída Baarová.

Co se o Baarové ještě neví? Třeba že v Salzburgu – jak mi tam prozradil jeden z hereččiných sousedů – jí patřily v domě, kde bydlela v bytě o rozloze 145 m², celkem byty tři. Na konci života je prodala a v jednom měla právo na dožití (na zvonku je dodnes jméno jejího manžela dr. Lundwalla). Pokud vím, není také známo, že kromě Baarové žila jeden čas v Salzburgu i Adina Mandlová se svým manželem Benem. Jak tam asi vypadala jejich setkání? Kde se herečky scházely, o čem všem si povídaly? V emigraci byl mezi nimi vřelý vztah...

A co ještě se dodnes neví? Třeba kolik jejich příbuzných mezi námi ještě žije. Kromě prasynovce Jiřího Snopa, jazykového lektora, jsou to bratranec Ing. Slavoj Justa či sestřenic Marie Pulchartová z Mladé Boleslavi.

Měla zámeček na Kokořínsku?

A jak je to vlastně se zámečkem, který měl kdysi Lídě Baarové patřit? Váže se k němu legenda, Lídiny příbuznými ovšem zpochybňována. V týdeníku *Mělnicko* o něm psal v roce 2005 Ing. Otakar Špecinger: „... Zároveň zůstává život této umělkyně obestřen podnes tajemstvími, z nichž jedno se týká i Kokořínska. Víme však z jiných pramenů, že koncem třicátých let vlastnila tato herečka zámeček ve vsi Obrok, kam často zajížděla k tajemným schůzkám. Při těchto cestách se

vždycky zastavovala v Zámecké vinárně na Mělníku a někdy i v Liběchově. Zámeček po druhé světové válce vyhořel a vedle někdejší myslivny z něj zbyl kus zdi, který nám ale dnes už nic neprozradí...

Desítky slavných milenců

O Lídě Baarové se říká, že byla ve své době nejkrásnější ženou v Evropě. Kdysi jsem to považoval za přehnané tvrzení. Dnes, když si prohlížím tvář na fotografii, kterou mi svého času poslala, musím přiznat, že byla opravdu jednou z nejkrásnějších! Bylo do ní zamilováno mnoho herců – její velkou láskou byl Gustav Fröhlich, měla něžný vztah s Heinzem Rühmannem, v Itálii se do ní zamiloval herec a režisér Vittorio de Sica, měla vztah s Charlesem Boyerem, pozdějším partnerem Grety Garbo. Milovala se s Josephem Goebbelsem, dvořil se jí Adolf Hitler. Doma se prý kvůli ní chtěl Vlasta Burian rozvést se svou ženou Ninou, flirtovala s Karlem Högerem, zakoukal se do ní Hugo Haas, milovala režiséry Karla Lamače a Karla Antona a... Bůhví, kolik významných mužů prošlo jejím životem! Tahle otázka zůstane na rozdíl od některých předchozích zaručeně nezodpovězena.

■ Ondřej SUCHÝ

Lída Baarová se narodila 7. září 1914 v Praze v Rakousko-Uhersku a zemřela v 86 letech 27. října 2000 v rakouském Salzburgu.

Nejznámější filmy Lídy Baarové
Dívka v modrém, Panensství, Turbina, Maskovaná milenka, Barkarola, Dokud máš maminku, Madla z cihelny, Grandhotel Nevada, Jsem děvče s čertem v těle, Funebrák, Lelíček ve službách Sherlocka Holmesa, Lidé na kře, Ohnivě léto, Noční motýl, Artur a Leontýnka, Život je krásný, Za tichých nocí, Paličova dcera

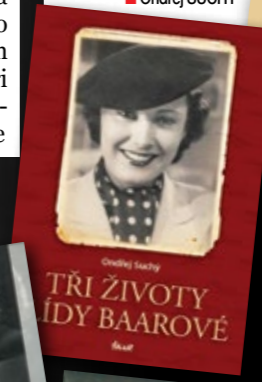

Foto: ČTK / Profimedia.cz, archiv Ondřeje Suchého.

